mortalis uite metas transegerit. Quod dic-
tum quanta sit rerum ueritate subnixum, congru-
us ordo presentis lectionis faciet manifes-
tum. Qua etiam tempestate [illegible] filius
regis demunctus bathensem ecclesiam diui-
nis cultibus instituendam misisse pergit [illegible]
dum facta refectione solitarius maneret, repen-
te ad superna raptus quendam discipulum nomi-
liter Alfe apud glestoniam educatum [illegible]
innumera angelorum frequentia [illegible]
stipatam, atque immensi luminis fulgore
perfusam, ad celi palatium perduci conspicatur.
Moxque immanius diuine pietatis est com-
mendans. domos quoque loca ad commendan-
dam inuitat. Stupendis quidem omnibus
et uix fidem exhibentibus uelocis cursoris tes-
timonio et mors et mortis hora secundum uiri
dei testificationem uera probatur. Regressus
autem a loco ut regem loquendi sibi cupi-
dissimum adiret, diabolum satire simillimum
coram equitantibus deprehendit saltantem et
quasi defuncto aliquo lucro gaudentem. Cuius
presentiam dum ceteris presul indicasset, for-
mamque omnium conspectibus horribilem
exemplo denudasset, requisi[tus] postea quod
eiusdem monstri tam pet[...] letitia pre-
tenderet, ille mortem regis regnique mutatio-
nem proximam esse denunciat. Cum mox prophetie
rerum ueritas contestata respondit. Nam
dum eum sol sequens diem creauerit et rex
occiditur et regnum mutatur. Ex quo satis
est aduertere quanta huius uiri pectus gratia
dei regebat qui inuisibilem hostem tam faci-
le deprehenderet, et eius prestigia tam ueraciter
posset denudare. Translate autem sunt exe-
quie regis glestoniam uireque abbatis Dunstani

quem totius regni dominum ipse statuerit. Cumque
illa negitante suis adhuc manibus tenere
voluisset, motus ille aliquantisper elatissimum
iniecit. Habeto tibi indicium, fili, tui pontifica-
lis infula me non esse sublimandum. Inde fluc-
tuantes animos gerens cubiculo se de-
dit. Ibique secum multa volventi somnus
obrepsit. Et ecce adsunt principes regni
dei et iudices seculi, venerabiles Christi apostoli
Petrus [et Pa]ulus cum sancto Andrea, quasi de
urbe Roma eidem egredienti occurren-
tes et admirantem gaudiis sibi se adiungen-
tes. A quibus gratiosissime salutatus, vi-
debat singulos in singularibus manibus gla-
dios enitere, quos omnes officiosa benig-
nitate sibi obtulere. Cumque visum protensas
ante se gladios duceret, hanc in gladio
beati Petri legebat scripturam aureis lit-
teris intextam: In principio erat verbum
et verbum erat apud deum, et deus erat verbum. Ce-
terorum vero gladii qui eos tenebant illorum no-
mina habebant inscripta: Pauli Paulus,
Andree Andreas. Interea Andream exhila-
rato vultu aspicit annuentem, et cum ce-
teris versibus [decan]tat precinentem: Tollite iugum
meum super [vos et] discite a me quia mitis
sum et humilis corde, et invenietis requiem
animabus vestris. Tunc a beato Petro iussus
levam extendere, modicum crepitantis fe-
rule ictum excepit, hoc ab illo audiens:
Hoc tibi sit et pena abiecti et signum ulte-
rius non abiciendi pontificatus. Ad cuius
virgule tactum a somno evigilans, divini-
tus se intelligit visitatum; agit gratias deo
cuius munere ita se conspicit honoratum.
Cumque die illucescente regi que viderat

Sanct[us] respuit presulat[um] assidu[e] [illegible] ictum excepit ab ap[osto]lo ferule

enarrasse: miratus ille tali exortacione in
sionem absoluit. Cum per arma apostolice benedictionis
dictionis potestas exprimitur pontifica
lis: noueris te pro eo quod estiuo die uigũ
dũ contempseris increpari. ac diuina
electione futurus pontificem designatum. Porro
quod in principio erat uerbum. gladio beati petri
apostoli inscriptum uidisti. cum uerbum dei sit u
nigenitus filius dei deus. apud deum semper.
homo autem pro hominibus inter homines
factus: perfecto scias te eius sedis principem
futurum. qui christi nomine in urbe cantuarien
cetis ecclesiis insignior. Hoc signo diuine
premonicionis dunstanus est glorificatus
et hac regie interpretacionis coniectura pon
tifex designatus. Per signum insigne. agnitum
gratis hominum datam: a cordis eius since
ram puritatem. Adhuc summus anglorum
pontifex odo in humanis rebus uiuus a
gebat: et dunstanus in oculis superni summus
erat pontifex. [illegible] ualde quod ipse ad
huc [illegible] concentibus admis
ceretur in celis mirandum in hominibus quod
cum celi ciues frequentabant in terris. Quid
an personam hominem celicolis adiunctum. an
celicolas hominem destinatos non satis com
perio nisi quod in altero felicior. in altero erat
ille securior. Predicant alii diuersas diuersa
rum uirtutum donaciones quibusdam hominibus
diuinitus collatas. ego nichil ita magni
pendo. quoniam hominem in huius mundi
turbinibus consistentem. uniuersa mundi ani
mo transcendentem. et in amore conditoris qui
escentem. Martham uidere ministeria: ma
riam desideria. Fidem. quante caritate arden
tem. Sed nichil diximus si ea que reliqua

sunt non diximus. At rex edredus letali
morbo correptus decidit in lectum nec ul
lam euadente mortis spem medicina promit
tebant. Celeriter nuncios legat qui pa
trem uite sue dunstanum accersiant. ut
ultimi arbitrii testis. confessionum sus
ceptor. et fidelis apud deum intercessor. Co
ntristatus ergo dunstanus ad animam
qua uelocitate potuit amicum regem in
uisere pergit. Uidens autem deus illum et cor
dis dolore affligi et corporis laborem pati.
non est passus ut ultra afflictio tange
ret. quin et dolorem leniuit. et laborem
minuit. Nam cum esset in itinere ten
dens ad palacium et membra ieiuniis
confecta infatigabiliter fatigaret:
uox de summo ethere delapsa insonuit.
Ecce rex edredus obdormiuit in domino.
cuius emissione equus cui insidebat
percussus interiit. comites tremuerunt.
audientes quidem fragorem tonantis.
sed quid intonaret non intelligentes.
Quibus ipse rem aperiens: commendat a
nimam defuncti regis animam eterni
regis. statimque deferentibus nunciis au
dit. quod ante sibi de celo angelus ab
soluit. Ingressus ergo palacium dunsta
nus contemplatur dilecti hominis
cadauer iacere. commutari turbas qui
aurati olim solebant assistere. paul
recedere miratur commutacionem: mi
seratur condicionem. Deinde fidem
qua uiuentem dilexerat. defuncto quoque
impendere studens. corpus in uolu
chrum in sua suscepit. debitumque sepe
liendi officium debito illi honore persol

uit. Post hunc surrexit Edwinus filius Ed
mundi regis, etate quidem iuuenis, et
nulla regnandi gratia pollens: qui neque
ipse sapiens, neque sapientum consilio ad
quiescens, sed alter roboam, despectis
maioribus natu, puerorum consilia secta
batur. Hos ille perniciosissimos satel
lites nactus, et eorum non tam consiliis
quam insaniis fretus: optimum quemque re
bus expoliare, locupletes proscribere,
exheredare ecclesias, detrahere religioni,
multiplices in ciuitatibus exactiones
exercere. Nec solum alienis, ab eius
cognatione illius abstinuit crudelitas,
uerum etiam neronis more in homines
sua stirpe oriundos. nuptam quoque re
gum matrem reginam egiuam sua demen
tia debacchari. preter hec libidine ardens
sine intermissione estuabat ad contu.
Quibus rebus [illegible] uenerabilis pater dun
stanus grauiter offensus, frequenter eum
simul et acriter in locis oportunis incre
pare. ille increpantem ridere, simulque il
li mala minari. Postquam autem indus
triam suam nichil uidet preualere, omnino
decreuit a colloquio eius abstinendum.
Itaque relicto eo, monasterio recipitur.
ubique in tanta celsitudine religionis de
git: ut mensuram sancti excederet deuocio.
Hac in loco [illegible] turris extructa erat.
quam nec dum ulla in supremo cacumine
tectura claudebat. Cumque populus trabem
totius operis sustentatricem summis mu
ris applicare contenderet: repente rup
tis funibus cadentem trabes deorsum ruere
cepit. Clamor ingens totius populi: dun

stanum iteratis uocibus perstrepentis. Aduolat
itaque ocior sanctus, elatam dexteram machine
opponit, e regione crucem depingit. nec dum
sua manus [...] ruentis [...]: cir
ca quam uergebat repente tr[...] non uincu
lis astricta, nec machinis leuata, non de
nique ulla humani ingenii apparatu suste
ntata, ad locum de quo ruere [...] reuehi
uidebatur. Si tante gloriae malignus spiritus non
inuideret: tum non inuideret. Sicut uirus
malignitatis sue non effunderet: quando ef
funderet? Nichil ergo dubitatis ulteri
us templo dei habens, semel atque simul
omnes insidias suas loquens illi inten
dere statuit. Translatus itaque in speciem
ursi consimilem [...] orantem
aggreditur. [...] pastora
lem quam manu tenebat [...] complectitur
ad se trahere conatur. At summus dunsta
nus diuinitatis spiritu fortiter roboratur:
retractum ad se baculum [...] insultume.
fugientem beluam [...]: nec prius
monstrum cedendo desistit, [...] flagellum in
go illius tribus partibus [...] appa
ruit. Uictus ergo ipse diabolus, in aliis
uictorem suum uincere [...]. Neque enim
ter occasiones longe [...] quibus
id quod per se [...] malignos
transferret. Nam rege [...] eodem quo
consecratus fuerat die [...] concubi
tus publice deuoluta [...] omnium se
natorio ordine [...] tamen
eius lasciuiam redarguere ausa: pari
accusatorum omnium [...] dunstanus ap
pellatur. qui regem [...] adeuerit. re
gum stuprum diuina [...] magne